

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 26CoP/16/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116204869  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116204869.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloleté deti: B. F., nar. XX. Q. XXXX a P. F., nar. X. R. XXXX, obe bytom u matky a zast. opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, matky: P. J., nar. XX. X. XXXX, bytom O. - Z. J., B. XXX/X a otca: B. F., nar. XX. P. XXXX, bytom I., D. XX, o úpravu rodičovských práv a povinností, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 8. apríla 2016 č. k. 21P/24/2016-11, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti nariadenia predbežného opatrenia p  
o t v r d z u j e .

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým I. dočasne zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky; II. otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého B. mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa; III. otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú P. mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa a IV. vo zvyšnej časti návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 102 ods. 1, § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2, § 76 ods. 1 písm. a) až h), § 76 ods. 4, § 75 ods. 7 O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ako aj ustanovením § 62 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine (z. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení), vecne potom potrebou úpravy, pretože rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od 27. februára 2016, nedohodli sa na úprave rodičovských práv a povinností a toho času zabezpečujú osobnú starostlivosť o maloleté deti a matka, pričom otec na výživu maloletých detí neplatí. V časti návrhu predbežného opatrenia, ktorým sa matka domáhala uloženia zákazu styku otca s maloletými deťmi z prvého stupňa tento zamietol, keď mal za to, že matka neosvedčila skutočnosti na navrhovanú, aj keď dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi v tomto smere.

Proti uzneseniu podal odvolanie otec so zrejším návrhom na jeho zmenu a to vo vzťahu k maloletému B.. Z jeho strany tak šlo o odvolanie voči výroku I. a to v časti týkajúcej sa maloletého B. a súvisiacom výroku II.. Uviedol, že dňa 2. marca 2016 podal na Okresný súd Trnava návrh na úpravu práv a povinností k maloletému B. a maloletej P. s tým, že žiadal o zverenie maloletého B. do jeho starostlivosti a maloletej P. do starostlivosti matky. Uviedol, že svoje deti má rád a citovo stráda tým, že nie sú pri ňom a nemôže ich kontaktovať vzhľadom k tomu, že nevie kde sa s nimi P. J. nachádza. Tvrdenia uvedené v uznesení súdu prvého stupňa, že dlhodobo nepracoval sa nezakladajú na pravde a ani to, že dlhodobo žiadal P., aby sa zamestnala a finančne držala ich domácnosť. Ich spoločná adresa bola W. ubytovňa v I., G. XXX, ktorú platili jeho rodičia Q. a B. F., hradili za nich celé nájomné. Ani tvrdenie, že napadol matku maloletých detí sa nezakladá na pravde, pričom k tomuto došlo tak, že ich maloletý syn B. hodil hračku do jej oka a tak vznikla modrina pod okom. Podľa jeho názoru odišla preč z toho dôvodu, že poberá rodičovský príspevok, ktorý jej zabezpečuje finančný príjem a nie kvôli tomu, že by k ich deťom mala vytvorený citový vzťah.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka v tom smere, že s návrhom otca nesúhlasí, t. j. aby bol ich maloletý syn zverený do jeho starostlivosti, pretože otec páchal fyzické násilie tak na ňom ako aj na nej. Ani tvrdenia otca v tom smere, že ubytovanie platili jeho rodičia sa nezakladajú na pravde. Počas ich spolužitia bola nútená kradnúť, keďže otec nepracoval a ona bola tehotná, preto nemali prostriedky na živobytie a iné východisko nevidela. Ako trest musela odrobiť 100 hodín verejných prác v meste Trnava. Otec maloletých detí sa jej opakovane vyhrážal, že keď od neho odíde, tak ju zabije, preto má dôvodné obavy, že je schopný svoje vyhrážky uskutočniť, keď neraz bola svedkom fyzickej agresivity v rodine jeho rodičov.

Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu v tom smere, že bolo potrebné dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi konania a doporučil rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (pretože tu nešlo o vec samú ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec v napadnutej časti nariadenia predbežného opatrenia a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa odôvodnenie obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v časti nariadenia predbežného opatrenia nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by sa nemal stotožniť so spôsobom i procesným postupom, akým rozhodol súd prvého stupňa. Stotožnil sa taktiež aj s formou a spôsobom, akým bolo napadnuté uznesenie odôvodnené a preto by zo strany odvolacieho súdu zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti koncipovania dôvodov zo strany súdu prvého stupňa a odkaz na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O.s.p.); odvolací súd však pre úplnosť a potrebu vyporiadania sa i s tzv. odvolacími námietkami otca maloletých považuje za vhodné doplniť (§ 219 ods. 2 O.s.p. in fine) nasledovné:

Z povahy predbežných opatrení a aj úpravy rozhodovania o nich vrátane konaní súdov predchádzajúcich príslušnému rozhodnutiu v základnom predpise občianskeho procesného práva (O.s.p.) je zrejmé, že zákonom ustanovenou podmienkou na vydanie predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov do toho času, než tieto budú upravené konečným rozhodnutím. Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by tu práve očakávateľné zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko, resp. ak vôbec odvrátiť. Takýmto záujmom majúcim sa chrániť vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučným záujmom dieťaťa na preň čo najoptimálnejšej úpravy - výchovného prostredia a tiež i ďalších s tým súvisiacich otázok), na druhej strane, ale i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania, ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo všetko sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následné konanie skončí, je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli, alebo či v tomto smere ostali naopak celkom nečinnými.

I keď v konaní o predbežnom opatrení (na rozdiel od konania vo veci samej) postačuje pre vydanie rozhodnutia i len osvedčenie skutočností preň významných (v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie a to spôsobom vlastným dôkaznému konaniu, teda bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto pomyselná výhoda však má aj svoj rub, ktorým je relatívne zvýšená miera

zodpovednosti navrhovateľa predbežného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že krátkosť zákona ustanovenej lehoty na vydanie predbežného opatrenia na základe návrhu účastníka všeobecne (30 dní od doučenia návrhu podľa § 75 ods. 4 O.s.p., resp. o odvolacom konaní od predloženia veci odvolaciemu súdu podľa § 217 ods. 1 vety prvej a druhej O.s.p.) a špecificky aj v konaniach sledujúcich premiestnenie maloletého dieťaťa z jeho doterajšieho výchovného prostredia do prostredia iného (tu je len 7 dní od doručenia riadneho návrhu podľa § 75 ods. 5 vety prvej a § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), resp. odvolacom konaní opäť od predloženia veci podľa § 217 ods. 1 vety prvej O.s.p., prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o predbežnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach zahájiteľných i bez návrhu líši nielen od konania vo veci, kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale konania o prípadnom predbežnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty neuplatnia (v tejto súvislosti por. i § 102 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci bolo kľúčovým, že tu reálne došlo k celkom dostatočnému osvedčeniu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov v odvolaní napadnutej časti uznesenia a pre rozhodovanie súdu bolo významným, že tu boli podstatné okolnosti sponchybujúce výchovnú spôsobilosť otca, preto bol správny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého aktuálny stav veci bolo nevyhnutné upraviť.

Po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj predloženými listinnými dôkazmi mal odvolací súd za to, že závery súdu prvého stupňa o osvedčení vyššie spomínaných základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti uplatneného nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a taktiež osvedčenie, že tu je nebezpečenstvo bezprostrednej hroziacej ujmy, smerovalo k jeho potvrdeniu v napadnutej časti nariadenia predbežného opatrenia.

Vzhľadom k tomu, že matka maloletých nenapadla výrok IV. uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, uznesenie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť.

O trovách konania odvolací súd obdobne ako súd prvého stupňa nerozhodoval, pretože tu sa v zmysle § 145 O.s.p. o trovách predbežného opatrenia rozhoduje až v rámci rozhodnutia o veci.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.